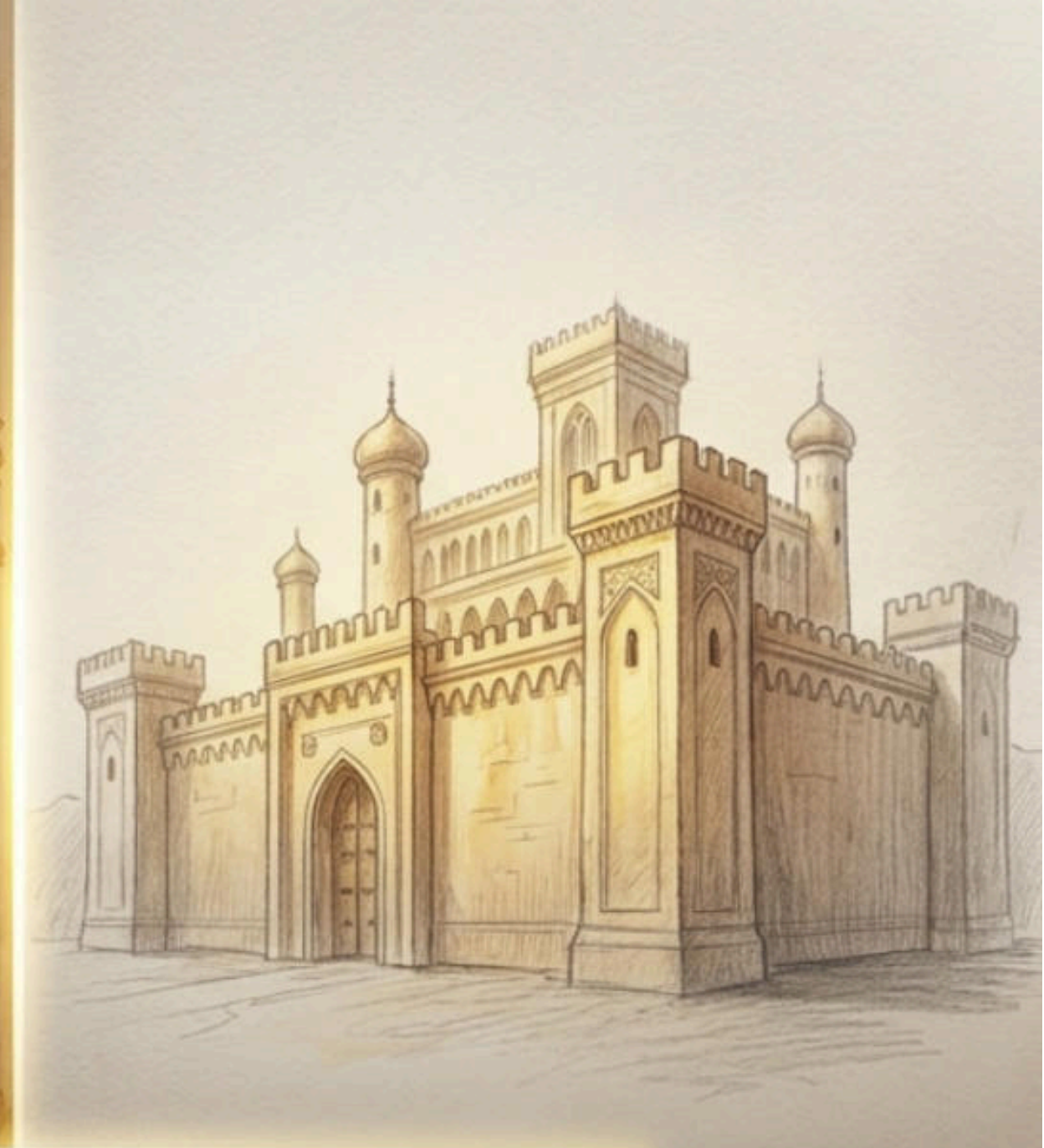

סוד שלוש הספריות של גדול הדור

סיפור מרגש על אהבת ה', עמל תורה
ורבי אהרן יהודה ליב שטיינמן זצ"ל.

אֵיךְ נִרְאָה אֲרָמוֹן? אִוְלָם שֶׁל זָהָב?
בְּעִיר בְּנֵי בָרֶק עֶמֶד אֲרָמוֹן שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
הַקִּירוֹת הָיוּ פְּשׁוּטִים, הַשְּׁלַחַן הָיָה יָשָׁן...
אֲבָל כָּל הַחֶדֶר הָיָה מָלֵא בָּאוֹר שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה!

בַּחֲדָר הַזֶּה יֵשֵׁב גָּדוֹל הַדּוֹר – הָרַב שְׁטִינְמָן זצ"ל.
רַב אֲמָתִי לֹא מִחְפֵּשׁ כְּבוֹד, אֲלָא רַק לַעֲשׂוֹת רְצוֹן ה'.
רִיזוּ עֵק אֶפֶת חָבוֹד, אֲלָא רַקִּיּוֹת יוֹוֵלַח
הוּא אֶהֱב כָּל יְהוּדִי, וְהִתְפַּלֵּל לְבוֹרָא עוֹלָם עַל כָּל יֶלֶד בְּעַם יִשְׂרָאֵל.

יום אחד, המלמד הודיע:

"ילדים! זכינו!" "ילדים! זכינו!"
מורים אנחנו לה', סימנו מסכת!
מחר נלך להבחן אצל גדול הדור!"

הלב של מוינשי דפק בחזקה.
כמה הוא רצה לשמח את ה'!
כמה הוא רצה לשמח את ה'!

מוֹיִשִּׁי וַיֵּתֶר עַל הַמְּשֻׁחָקִים בַּחוּץ.
הוּא יָשָׁב בַּחֲדָר וְשָׁנָן אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שׁוֹב וְשׁוֹב.
"אֲנִי ה', עֲזֹר לִי לְזִכֹּר הַכֹּל", הוּא נִשָּׂא תְּפִלָּה חֲרִישִׁית בְּאַהֲבָה.
הוּא רָצָה כָּל כָּךְ לְקַדֵּשׁ נֶשְׁמָיִם.

An illustration of a group of Jewish boys in a hallway. They are wearing white shirts, dark trousers, and kippot. They are walking in a line towards a bright doorway at the end of the hallway. The walls are old and peeling, and the floor is wooden. The lighting is warm and golden, coming from the doorway.

בבֹּקֶר, צָעְדוּ הַתַּלְמִידִים בְּשִׁקְט בְּרַחוּבוֹת בְּנֵי בֵּרֶק.
כָּשֶׁהִגִּיעוּ לְבֵית הָרֵב, הֵם הָלְכוּ עַל קִצּוֹת הָאֲצָבָעוֹת.
בַּחֹדֶר יָשַׁב מֶרֶן גָּדוֹל הַדּוֹר, שֶׁפָּנָיו הָאִירוּ כְּמִלֶּאכָה.
הָאוִירָה הָיְתָה מְלֵאָה בְּקִדְשָׁה עֲצוּמָה.

הָרַב חֵיף לִילָדִים בְּאַהֲבָה רַבָּה שְׁנִטְעָה בָּהֶם אֲמוּנָה.
הוא שָׁאַל שְׂאֵלָה... וְיוֹסִי עָנָה כְּהִלָּכָה!
"יֵישׁר כַּח! בָּרוּךְ ה'!" בֵּרַךְ הָרַב, וְהוֹשִׁיט לְיוֹסִי סִפְרָיָה עֲטוּפָה וּמְתוּקָה.
גַּם מִיכָאֵל עָנָה - וְקִבֵּל סִפְרָיָה! הַכֹּל הָיָה מִשְׁלָם.

ואז... הגיע תורו של מוֹיֶשֶׁי.
הָרַב שָׁאַל אוֹתוֹ שְׂאֵלָה בְּנוֹעָם.
תָּרַב...
אֶךְ אוֹי וְאִבִּי! מֶרֶב הַתְּרַגְּשׁוֹת...
הִפָּה שֶׁל מוֹיֶשֶׁי נִחְנָק.
הַמְּחַשְׁבוֹת הַתְּבִלְבֵּלוֹ, וְהוּא שָׁכַח אֶת כָּל
מָה שֶׁלָּמַד בְּעָמַל רַב הַלֵּילָה!

A person wearing a white button-down shirt is shown from the chest down. Their hands are at the bottom of the frame, holding the hem of the shirt. A large, glowing, golden teardrop is suspended in the air in front of the person's chest. The background is dark and textured, possibly stone or brick. The overall mood is emotional and spiritual.

הַשֶּׁקֶט הָיָה כְּבֵד. מוֹיְשֵׁי בָלַע רֶק וְלֹא הוֹצִיא מִלָּה. הָרַב
הַצַּדִּיק נָסָה לְהַקֵּל עָלָיו: "נִשְׁאַל שְׂאֵלָה קְלָה יוֹתֵר, יִלְדִי".
אָבֵל מֵרַב בּוֹשָׁה, דִּמְעָה חֲמָה נִשְׁרָה מֵעֵינָיו שֶׁל מוֹיְשֵׁי.
הוּא הִתְפַּלֵּל לָהּ בַּיָּלֵב מִתּוֹךְ כְּאֵב, אֶךְ קוֹלוֹ נָדָם.

הַמִּבְחָן הַסְתֵּיִים. כָּל הַיְלָדִים צָעְדוּ הַחוּצָה לַשָּׁמֶשׁ.
לְכֹלם הִיָּתָה סִפְרִיָּה עֲטוּפָה וְשִׂמְחָה גְדוֹלָה בְּלֵב.
וְרַק לֵילָד אֶחָד – לְמוֹיֵשִׁי – הִיָּתָה יָד רִיקָה וְלֵב שָׁבוּר.
הוּא הִרְגִּישׁ בּוֹשָׁה גְדוֹלָה מְאֹד.

פְּתָאוּם... דַּלְתוֹ שֶׁל שַׁר הַתּוֹרָה נִפְתָּחָה!

הָרַב קָרָא בְּקוֹל אוֹהֵב: "הַיֶּלֶד שֶׁלֹּא
קָחַד שָׂא קִבֵּל... יָבוֹא נָא הֵנָּה!"

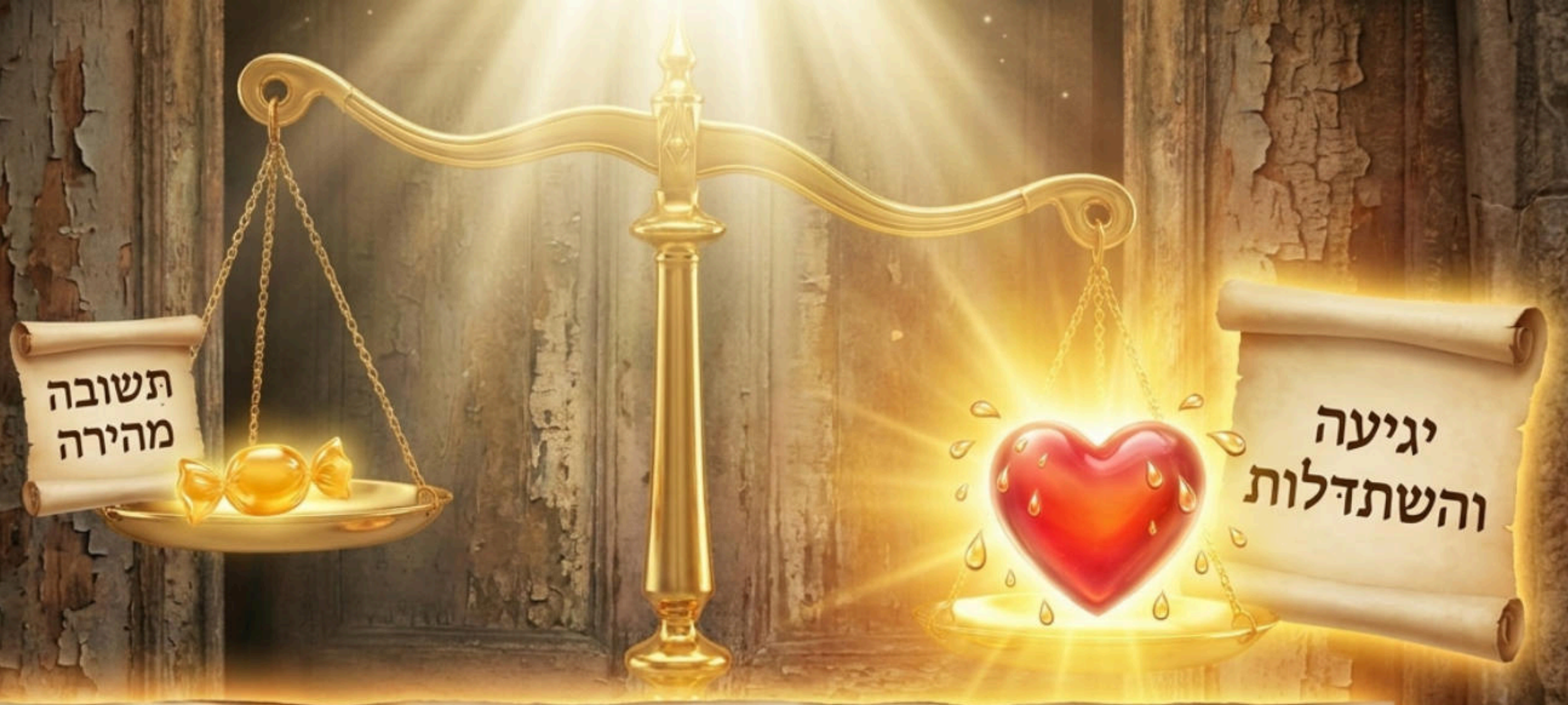
מוֹיִשֵׁי רָעַד כָּלוּ. הָאֵם הָרַב כּוֹעֵס?

בְּצַעַד כָּבֵד, הוּא חֲזַר פְּנִימָה אֶל
חֲדָרוֹ הַמְּאִיר שֶׁל הַצַּדִּיק.

הָרַב הַתְּכוּפָף מָעַט, שְׁעֵינָיו יִהְיוּ בְּגִבָּהּ הָעֵינַיִם הַדּוֹמְעוֹת שֶׁל מוֹיֵשִׁי.
"הוּא הַבֵּיט בּוֹ בְּרַחֲמִים שֶׁל אָב אוֹהֵב, רַחֲמִים שֶׁל הַשְׂכִּינָה:
בְּנֵי הָאָהוּב", לָחַשׁ גָּדוֹל הַדּוֹר בְּרִכּוֹת שְׁחֻדָּרָה לֵּלֵב,
"הָאֵם אֶתָּה יוֹדֵעַ אִיךָ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מוֹדֵד הַצִּלָּחָה שֶׁל יְהוּדִי?"

"בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שָׁלָנוּ", גָּלָה הָרַב אֶת הַסּוּד,
"ה' לֹא נֹתֵן שָׂכָר לְמִי שֶׁעוֹנָה מִהֵר אוֹ שְׁלִפּוֹ תְּשׁוּבוֹת מוֹכָנוֹת.
"אַצֵּל ה', הַשָּׂכָר הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר הוּא עַל הַמְּאָמֶץ!"
"עַל כֹּמָה יִגְעוּת, הַשְׁתַּדְּלֵת וְהַתְּפַלֵּת מִתּוֹךְ אֲהֲבָה!"

הָרַב הַמְּשִׁיךְ וְהַצְבִּיעַ לַדָּלָת:
"חֲבֵרֶיךָ עָנוּ עַל שְׁאֵלָה אַחַת."
"אַבֵּל אַתָּה? עָלֶיךָ אֲנִי הִקְשִׁיתִי!
אֲנִי שָׁאַלְתִּי אוֹתְךָ שְׁלוֹשׁ שְׁאֵלוֹת!"
"אַתָּה הִתְאַמַּצְתָּ, חִפֵּשְׁתָּ
וְהִתְבַּיַּשְׁתָּ בְּמִשְׁךָ שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים!"
"זֶה מְאַמֵּץ גָּדוֹל פָּנִי שְׁלוֹשָׁה
שִׁיקָר לֵה' מְאֹד!"

בְּחִיוֹךְ שְׁהָאִיר כְּשֶׁמֶשׁ, שְׁלַח הָרֵב אֶת יָדוֹ לִקְפָּסָה.
הוּא הוֹצִיא סִפְרָיָה... וְעוֹד אַחַת... וְעוֹד אַחַת!
"עַל מֵאֵמֶץ שֶׁל שְׁלוֹשׁ שְׁאֵלוֹת – מַגִּיעוֹת לָךְ שְׁלוֹשׁ סִפְרִיּוֹת שְׁלֵמוֹת!"
בָּאוֹתוֹ רָגַע, מִלֵּא אֹר אֶלְקֵי שֶׁל נְחֻמָּה וְשִׁמְחָה אֶת לְבוֹ שֶׁל מוֹיֵשִׁי.

ומה אתנו, ילדים מתוקים? עכשו אנחנו יודעים היטב!
הקדוש ברוך הוא רואה את הלב ואת ההשתדלות.
כשחבר לכיתה מתקשה במשהו ומתאמץ – זה מקום להתפעל!
אנו נותנים "ספריות" של עידוד ומלים טובות.
המאמץ שלכם – הוא הכתר על ראשו של מלך מלכי המלכים!